

12. Finanslov for finansåret 1. april 1966—31. marts 1967. (Finansminister *Henry Grünbaum*). [D. sp. 1. D. sp. 3457].

Mundtlig fremsættelse ²⁶/₁₁ (F. sp. 1688). 1. beh. ⁷/₁₂, ⁸/₁₂ og ⁹/₁₂. (F. sp. 2023, 2102 og 2181). Partiernes ordførere: Peter Nielsen (Peter Jørgensen), Damsgaard, Thestrup, Grethe Philip, Skræppenborg-Nielsen, Rimstad og Niels Westerby. Henvist til finansudvalget. Betænkning (D. sp. 513) afgivet ²³/₂. 2. beh. ¹⁰/₃ (F. sp. 3789). Henvist til fornyet udvalgsbehandling. Tillægsbetænkning (D. sp. 3001 og 3113) afgivet ¹¹/₃. 3. beh. ²⁴/₃ (F. sp. 4363). *Loven stadfæstet 30. marts 1966.* (Lovt. B. nr. 79).

Finanslovforslagets drifts- og anlægsbudget udviste ved fremsættelsen indtægter til beløb 16.660 mill. kr. og udgifter til beløb 15.717 mill. kr., så at der var budgetteret et overskud på 943 mill. kr. Disse beløb ændredes under sagens behandling i folketinget til henholdsvis 17.144 mill. kr., 15.634 mill. kr. og 1.510 mill. kr., hvorved det anslåede overskud forøgedes med 567 mill. kr.

Ved den mundtlige fremsættelse af finanslovforslaget omtalte *finansministeren* først, at det i sin opstilling afveg væsentligt fra tidligere finanslovforslag, idet man for driftsudgifternes vedkommende — efter forhandling med finansudvalget — var gået over til at anvende en *rammebevillingsordning*.

„Rammebevillingsordningens indførelse kommer til udtryk i finanslovforslagets tekst derved, at der for hver hovedkonto — det vil normalt sige for hver institution eller hvert bevillingsområde af selvstændig betydning — kun opføres én samlet bevilling for driftsudgifter og én bevilling for indtægter. Derimod søges de forskellige tilskud stadig bevilget enkeltvis. Betydningen af denne nyordning ligger især deri, at der herved gives den myndighed, der disponerer over bevillingen, en større bevægelsesfrihed inden for den givne ramme. Der vil som hovedregel være adgang til at udnytte besparelser på én slags driftsudgifter til at afholde udgifter af en anden slags, så længe blot den samlede rammebevilling til driftsudgifter ikke overskrides. Lønudgifter og andre driftsudgifter holdes dog herved adskilt.

Med den udvidede dispositionsadgang vil der i mindre omfang end hidtil blive behov for at få bevillinger reguleret ved ændringsforslag til finanslovforslaget eller ved tillægsbevilling. Til gengæld